

BÉTSI MAGYAR KURIR.

É S

SOKFÉLE, TOLDALÉKÜL

Nr. Indult: Pénteken, Augustus' 16-dikán, 1853. 14.

FRANTZIA ORSZÁG.

Marsall Lobau, mint a' Párisi Nemzeti Gárdának Feje, egy napi parantsolatot bocsátot ki, mellyben annak (a' Nemz. Gárdának) bém bizonyított dítséretes magaviseletéért köszönetet tesz: egy úttal a' Királynak hozzá intézett következő tartalmú levelét közli: „Vasárnap Jul. 28-kán 1853. Édes Marsalom! Tudja, millyen gyönyörűséget érzek a' szép, és vitéz Nemzeti sereg között, mellyben Frantzia Ország méltán kevélykedhetik, és millyen örömmel válik, Erántam, 's a' rendelmények eránt mutatott hajlandóság felől újabban meggyőzöttetni. Legyen tolmátsa Marsall Ur viszonos érzeményemnek, 's jelentse ki a' Nemzeti Gárdának, mennyire bésülöm Én Nemzetiségét, és tsudálatos maga felszentelését. Ennek kijelentésére jobb organumot nem választhatok, mint azt, ki méltó a' Nemz. Gárdának commandérozására. (Aláírás)

Lajos Filep.

Párisnak Hadi Commandánsa a' Seregnek ezt írta: „Páris Jul. 29-kén. „A' Generálhadnagynak, Frantzia Ország Pairjenek, és az első Katonai Osztály Commandánsának a' Királytól megahagyattatott, jelentené ki a' katonáknak, mennyire megelegetett legyen Ő Felsőge tegnapi vizsgálatkor, szép tartásokkal, 's ügyes fegyvergyakorlásokkal. (Aláírás)

Pajol.

(Journal de Paris.) Előre sejténi lehetett, hogy a' 3 nagy nap inneplése

alkalmával, midőn a' gerjedező indulatok külömben sem maradnak természeti határookban, a' nyughatatlanok mindent el fognak követni, hogy azokat nagyobb forrásba hozzák, és az által — a' kitsapás esetében, erről, vagy amarról, tzeljokat elérjék. De a' Tisztviselőség mindent szemmel tartott, 's rendszabásait, a' legnagyobb pontossággal, és ügyességgel vitte véghez. A' zenebonáskodóknak néhány fejei elfogattak, éppen mikor titkos gyűléseikbe siettek. A' polgárokhoz, és sereghez számos felszólítások készültek, de többnyire a' sajtó alól még melegen szedettek el. Noha a' Kormány hasonló fenyegetődzésektől meg nem ijedt, még is tzeléranysnak tartotta, a' fegyver táraikat, és műhelyeket, erős őrizet alá vétetni: ez a' rendszabás egy igen fontos felfedezésre vezetett, — ugyan is — a' Város egyik fő Fabrikájának a' Kormány számára számos fegyvereket kelle vala szolgáltatni, 's azokat minden nap a' hadi tárba küldeni: — azomban az utolsó napokban igen elkészt a' küldéssel. Per arde! Ur a' Fabrikának Agense kikérdeztetvén az elkésés' oka felől, eleinte tsak ölt-hatolt, azután pedig egy más szorgos szállítással mentette magát, de bém bizonyítani nem tudta: azért is háza, vizsgálat alá rendeltetett, a' midőn Jul. 28 kán reggel számos fegyvereken kívül, puska-por, és újonnan öntött golyóbist is találtak nálla. Az öntéshez megkivántató

forma még azon meleg volt. Per ar del Ur elfogattatott, több más személyekkel, kik az éjjelt nálla töltötték, vagy a' motózás alatt oda érkeztek. Mind ezen, 's ehez hasonló rendszabások félelembe ejtették a' nyughatatlanokat, 's kihúzták a' magok által ásott veremből. Képzelní sem lehet, mennyire hágott ezeknek a' szerentsétleneknek Fanatismusok: egy közzülök a' többek között már el is butszúzott feleségétől, 's ezt írta néki: „Ha elveszek, nem akarom, hogy 2 hátra lévő gyermekeim a' Tyrannismus alatt éljenek, — azért vesd őket a' vízbe, míhelyt bizonyos hírt hallasz halálomról. Mások, előre, végrendeleteket készítettek.

Az Oppositionalis lapok nagyon felháborodtak a' Blois Püspöknek egy Kerületi levele miatt, mellyet ez, a' Juliusi napok inneplése végett Papjaihoz küldött volt. A' levél így van „A' Király különösen megparantsolni méltóztatott, hogy a' Juliusi napokban esetekért közönséges könyörgések tartásának. Noha a' fohászok tsak akkor válhatnak hasznokra azoknak, a' kikért tételnek, ha kegyelem állapotjában haltak meg, és ha Szent malasztot nyertek, 's noha minden okunk van kételkedni, hogy ez nem így esett, — mindazáltal felszöllítom Tisztelendőségteket, tartsanak a' jövő Szombaton templomjokban gyász Isteni tiszteletet, mivel az Isteni könyörületesség nem rájtunk áll, és mivel továbbá azok a' kevesek, kik kegyelem állapotjában haltak meg, nem fosztathatnak meg ettől a' nagy segedelemtől, de külömben is a' Keresztyéni szeretet mindenkiért parantsol imádkozni.“

Bonaparte Lajos egyik Párisi barátjának ezt írta: „A' jelen levél, épen a' Tsászár szobrának felállításakor fog az Urhoz jutni! Be fájlalom én, hogy magam is jelen nem lehetek. De hogy

hogy? éppen azok a' férjfiak, kik di-tösségét leginkább homályosítani akarták, 's jöltévő planumait tapodták, épen azok, kik véle egyenesen ellenkező úton járnak, azok kívánják most, hogy a' nagy embert tsudálni kell! Ennek a' késő elesmérésnek tzélja nem egyéb, hanem hogy egy szempillantatig ellejtsék önn magok viseleteket, 's reménylik, hogy a' Tsászárnak képe, bizonyos Popularitást fog nékiek szerezni!“

Per ar del Ur, a' nagy Fegyver Fábrika Agensének elfogattatása ellen, Quentin Ur a' Fábrika tulajdonosa abból az okból protestált, mivel, mint bé akarta bizonyítani, a' Hormányszámára kialakított fegyver szállítás rendszeren ment véghez, és mivel a' ház vizsgálatkor, találtak ugyan 162 fegyverre, de ezek közzül tsak 2 volt készen, azomban, ha mind készen lett volna is, az egy, ilyen nagy fegyvertár Agensének lakásában nem szúrhat szemet.

Aug. 2-kán a' Párisi Praefectura több Lengveleknek megparantsolta, hogy Frantzia Országot azonnal hagynák el. A' kiadott Belgiumba szöllő utilevelekre, a' Státiók is felvöltak jegyezve, mellyeket ha nem követnének, azonnal elfogattatnak.

(Gazette de France.) Berry Hertzegné következő Protestatiót nyújtott bé: „V-dik Henriknek Anna, minden istáp nélkül, egyedül a' balsorstól üldöztetve, de igazságtól követetve, Frantzia Országba jöttem, hogy itt a' törvényes hatalomnak, rendnek, és állandóságnak helyreállítása áttal a' köz nyughatatlanságnak véget vessék. Az árulás, ellenségeim kezekre kerített: éppen azoktól, kikkel jót tettem, elfogattattam, és sokáig nyomorgattattam: de én mind e' mellett szüntelen protestálok azon gyermek jussának bitangolása ellen, kinek védelmére, ama-

zok, az igazságnál, hetsületnél, vérségnél, és fogadott hűségénél fogva kötelezettenek. Köszönöm a' Frantziáknak erántam mutatott jó indulatjokat, — azoknak emlékezete szívemben soha sem fog elhalni. Engedelmet kérek azoktól, kik miattam, vagy fiam miatt, üldöztek, kik szívesen bődögítettek volna tanácsokkal, ha az út előttök el nem záratt volna, azoktól is botsánatot kérek, kik vagy az én, vagy Frantzia Ország nevében, a' jószágomra rendelt zártételnek, 's az erköltsi erőszakoskodásnak ellene mondtak, — bizonyossá tévesz emeket a' felől, hogy sem jó akaratjokról, sem a' miattam kiállott igazságtalanságról el nem fogok felejtkezni. Az a' környülállás, hogy öszinte barátaimat, előttem gyanúsokká kívánták tenni, igen megsértett, én mind azon költeményeket, kedvetlenséggel visszaútasítom. Bár akármit rendeljen az Isteni gondviselés Fijamra nézve, — minden esetre Frantzia Orzágnak bődogsága leszsz fő óhajtásom. A' Frantziák tsak törvényes Uralkodás alatt éltek igazi szabadsággal, — Nagy Henrik neve, és virtusa Örökösét illeti, a' törvényes Uralkodásnak folytatása, 's annak eszközlése, a' mi Frantzia Országot bődögíti. A' Blayei Fellegvárból Jun. 7-kén 1855. (Aláírás.)

Maria Carolina.

N A G Y B R I T A N N I A.

Midőn a' Felső Ház Aug. 1-jéntartatott Ülésében, a' Zsidók emantzipatziójok mellett, és ellen, több Kérelvelek terjesztettek elő, Lord Berley a' bill másodszeri felolvasását szorgalmaztatta, a' mit a' Canterburyi Érsek ellenzett, 's a' billt mához, hat hónapra kívánta felolvastatni. Sajnálja ügymond, hogy köteletségénél fogva kentelen ellene mondani a' rendszabásnak, 's valóban az ember igazságtalan-

ságot köveine el, a' ki azt hinné, hogy a' Zsidók ellen viseltető gyűlölség legyen tselekedetének rügótolla. Ő tudja, hogy a' Zsidók törvénykönyve a' legtisztább, és legszentebb kűtföböl ered, úgy szinte azt is, hogy az, eredeti szépségéből emberi hozzáadás, vagy elvevés által semmit el nem vesztett, mert épen az az alapja, a' melly az Evangyeliomé. A' mi a' Zsidóknak lelki tehetségeiket illeti, tsak annyit kell mondania, hogy noha prófétájik Isteni ihlelés által irtak, még sem merné elhatározni, szép, és felséges írásaik között, mellyik irtatt a' Szent Lélekségével, és mellyik tsupán tsak emberi erő által? Olyan vak nem lehet, hogy által nem látná Sirach Jézus könyvében a' magas erköltsi tanítást, és az áltható ész, azomban azt még sem lehet Isteni ihlelésnek tulajdonítani. Ki tagadhatná, a' ki ezt, és Philónak, 's Jó'sefnek írásaait olvasta, hogy olyan szépségekkel telyesek légyenek, mint a' mellyek minden idő, 's Országbeli Keresztyének erköltsi tanításaikat felyülhaladják? Nem halgathatja el Mendelsohn Mózsést, 's Német Országban annak tanítványait, ha a' Zsidóknak lelki tehetségeikről valaki kételkednék, — de azt hiszi, hogy reájok nézve a' Parlamentum legkevésbbé alkalmas hely, talentomaiknak kimutatására; a' miért tehát felszabadittatásokat ellenzi, leginkább az az oka, hogy ez Keresztyén Státus, a' Zsidók pedig a' Keresztyénség tanításaitól eltávoznak; — azt nem vetheti valaki, hogy 2 vagy 3 zsidó felekezetűnek a' Parlamentbe törtendő választása által a' Státus semmi kárt sem szenved: mert tegyék egyszer tsak törvénné, hogy a' Parlament tagjaiban nem tsak nem kívántatik meg szükségesképpen a' Keresztyénség, hanem hogy ezt hamisnak, alkotóját pedig tsalárdnak nyilatkozthatják, akkor va-

lóban az egész Alkotmány megfosztatik Keresztyéni karakterétől: az úgy még akkor sem forogna annyira veszedelemben, ha Br a minokról volna szó, a' mennyiben ezek mindenkor tisztelték a' Keresztyéneket, 's nem viseltettek erántok, és Isteni Szerzőjök eránt ellenseges indulattal, de a' Zsidók, a' Keresztyén Vallásban, megeláztatásoknak, úgy nem különben Eldödeink, 's Prófetáik, az Országból lett számüzettetéseknek kútfejét tekintik. Ő általlátja, hogy babonasággal, és bigótsággal vádoltatik, ha kijelenti abbeii meggyőződését, melly szerint egy Nemzet tettei, az Isteni gondviselés felügyelése alatt vagynak: tetszett az Istennek a' Keresztyenséget, Anglia Országba is bévinni, — ha már most ezen Vallástól az Országot önnkényesen meg akarják fosztani, akkor az áldástól is könnyen megfosztatunk, melly számunkra készítette. Nem akar ő a' Zsidókra kemény ítéletet hozni, tsudálkozik állhatatosságokon, melly szerint hitekhez annyira ragaszkodnak, és sajnálja tévelygéseiket, reményli azonban, hogy a' hájog nem sokára leesik szemekről, hogy a' könyörülő Megváltónak karjaiba vetik magokat, mellyek számokra mindenkor ki valának tárva; ő úgy tekinti őket, mint testvéreket, kik eredetiképen egy familiából valók voltak, de ettől később elszakadtak, míg ismét egy közönséges óltárnál, szeretetben nem egyesülnek. Az ellen nints kifogása, ha a' Zsidóknak megengedik a' részvételt minden olyan tiszteletben, és előjusbán, melly állapotjokat javítja, 's tekinteteket a' társaságban neveli: de noha characterek, és viseletek ellen nem tehet kifogást, még is sem helyesnek, sem tzelérányosnak nem tartja, hogy nékiek egy Keresztyén Ország törvényhozó gyülekezetében helyet engedjenek. Ez az ő kinézete, 's azért a' bill félrevetteté-

sét kívánja. A' Dublini Érsék ellenkező értelemben nyilatkoztatta magát. Itt, úgymond arról van a' szó, hogy némelly igazságtalan korlátozások törültessenek el, a' kik tehát ezt az eltörlést ellenzik, elebb mutassák meg, miért szükséges azon korlátozásoknak további megmaradása. A' bill ellen felhozott kifogások kétféle neműek: politikai, és Vallásbeliek. Azt mondják, a' Zsidók még mindég Eldödeknek Országokra tartanak számot, és így nem ragaszkodhatnak ahoz a' Státushoz, mellyben laknak: ez az ellenvetés azomban nem áll, mert a' tapasztalás, más Státusokban ellenkezőt bizonyít: ha továbbá az mondatik, hogy a' Parlament, Keresztyén Egyházi intézetekre nézve is hoz törvényt, a' midőn Zsidó nem szavazhat, — erre azt lehet felelni, hogy a' Catholikus még is szavaz Presbyteri Egyházi dolgokban. Az ő véleménye szerint a' Parlamentnek tsak polgári dolgok felett kellene tanátskoznia, Egyházi dolgok felett pedig tsak Egyháziaknak: de a' már fenn álló Anomalia mellett, még is inkább helyben hagyá a' betsületes zsidó szavazását, mint egy ellenseges Keresztyén felekezetét. Mennél közelebb van egy felekezetnek eredeti tanítása egy máséhoz, annál nagyobb ott a' gyűlölet, annál mérgeesebb az üldözés: ezt fájdalom eléggé bizonyítja a' História. Tsak azt kérdi, hogy ok magok, mint Protestánsok, szabad vallás gyakorlásra nézve, nem inkább választanak e' Török Országot, mint p. o. Spanyol Országot, holott ez, tiszta Keresztyén Vallásosnak adja ki magát? Ha tehát igazságtalan pártját fogni egy népnek, melly nyilvános jóslás után, az Isten haragját magára vonta, azt kérdi, valilyon az embert, a' gyenge, és rövid látású embert illeti e' az Isteni büntetésnek végrehajtása? Krisztus Urunk az

parantsolta, hogy egymást szeressük, nem pedig, hogy egymást üldözzük! ha elfogadjuk amaz állítást, nem mentjük e' ki akkor a' Rómaiakat, kik Jeruzsalem-et feldúlták, és minden későbbi üldözéseket, egész a' 16 dik századig? Azok, kik olyan állítást helyben hagytak, valóban nem tartották szemek előtt Jézusnak mondását, midőn Péternek megparantsoltakardját hüvelyébe dugni, és midőn a' Keresztfán így imádkozott: „Uram! bostáss meg nékiek, mert nem tudják, mit tselékesznek“ azok, önn hagymáz képzelődéseiknek, mellyek a' Jézus akarajától annyira különböznek, mint a' nap az éjtszakától, — letsigázott rabjok. Ha a' Zsidók, a' Státusnak Vallását kitsúfolják, ám büntessék meg a' rágalmazót, azon szerint azokat is, kik a' Zsidókat kitsúfolják. Valameddig a' zsidó engedelmeskedik a' törvényeknek, számot tarthat annak óltalmára, 's az ő véleménye szerint hozására is. Egyébbéant a' jelen bill ellen kevesebb kifogás lehet, mint a' Catholicusok emancipatiójok ellen, mert imez nem ad egyenesen just a' Parlamenti helyre, mint adott vólt a' Cath. Paireknek, hanem csak megengedi a' Keresztyn Választóknak, hogy Képviseelőjökké, Zsidót is választhatnak. Westminster Marquis tsudálkozott, hogy Canterburyi Érsek, a' Zsidók eránt nyilatkoztatott magasztalások után, még is a' bill félrevetését kívánta. Ő minden lírekesztésnek ellene mond, melly a' Vallásban fundálódik, 's még azt is szeretné béhozni, hogy az Alsó Ház tagjaivá is, választathassanak Egyháziak. (Folytatása következik.)

PORTUGALLIA.

Palmella Hertzeg, az Admirálisti hajó ormáról. Jul. 24-kén Lisbóna elfoglalása felől következő tudó-

sítást küldött Dom Pedro belső Miniszteréhez, Candido Jose Xavier Urhoz Oportóba: „Regyelmes Uram! Szerentsém van Excellentiáda, a' Királyné seregének, Lisbónába történt bemenetele felől tudósítani, minekutánna Terceira Hertzeg, a' Tájó balpartján tökéletes győzedelmet vett az ellenségen. Az Admirális most indit el egy gőz hajót, 's nekem tsak annyidőm van, hogy jelen soraim által tudtára adhatom Excellentiádnak, melly szerint a' Királyné diadalmas zászlója Sz. György várán lobog. Az elszélyesztett Rebellisek, Cabeça de Montachique erányában, Campo Grande felé futottak. Én mindent elkövetek, hogy megérdemeljem azt a' határtalan bizodalmat, mellyet Ő Felsége bennem helyheztetett, 's tsak arra kérem, jöjné el minél elébb, 's vegye le vállaimról ezt a' terhet, melly erőmet felülhaladja. (Aláírás) Palmella Hertzeg.

Oportóból költ későbbi tudósításoknál fogva. Dom Pedro Jul. 27-dikén egy gőzhajó ormán tsak ugyan elindult Lisbóna felé. Jul. 27 ig Marsal Bourmont nem kezdett új ostromlást Oportó ellen, és mivel a' Douro déli partjára, seregek keltek által, azt hiszik, hogy a' Város ostromlása nem sokára felfüggesztetik.

B É T S.

Ő Ts. K. Felsegek Prágába vett útjokat folytatván Aug. 7-kén érkeztek Theréziavárosba (Theresienstadt) a' hol, valamint mindenütt a' legnagyobb tiszteletnek és örvendezésnek jeleivel fogadtattak. — Ugy vala elrendelve, hogy Aug. 11-dikén Ő Felsegek Lobositz nevű helyben, melly 3 fertálynyira esik Therézia városától öszvejöjjenek Ő Felségével a' Burkus Királyjal; de mivel a' Tsászár Ő Felsége, meghülés

miatt kénytelen volt ágyban maradni, Ő Felsége Gen. Adjutánsa Töplitzbe küldetett, hogy az őszvejövétel Ő Felsége meggyógyulásáig elhalasztatik. — Későbbi tudósítás szerint Aug. 10, 11-kéről Ő Felsége már fenn volt és 11-kén délután ismét a' Státus dolgaival foglalatzkodott.

M A G Y A R O R S Z Á G.

Posony Aug. 13-kán. A' legközelebbilapjainkban említett 80-dik Országos Ülésben felvétellett 3 ik Urbáriális tzikkely 2-dik pontja, a' Kerületi szerkeztetés szerént ekként határozottatott el, hogy a' nemzeti szorgalom felelevenítése, 's a' földeknek mind jobb, mind a' falusigazdaság alapjaival megegyezőbb használása végett, minden egyes jobbágnak, a' földtéri rendesítés alkalmával kinyilatkoztatott kívánóságára, a' köz legelőből öt illetendő rész, ha lehetséges egészben, vagy legalább többi földjeivel néminémű öszveköttetésben hasítottassék ki. A' 8-dikán tartott 81-dik Ülésben az Urbéri munkálatok szerkeztetése értelmében, a' kiterjedésre nézve meghatározottatott, hogy ha a' gyepes és ordei legelők, a' vágások kivételével: az 1807:21 dik tzikkely értelméhez keppest, a' földtérnek 1/5 részit foglalják el, a' legelő feleslegesnek, a' hol pedig szűkebbek ugyan, de a' mezei gazdaságra mind az Uraság mind a' jobbágság részire elég alkalmasok, a' legelők elegendőknek tartassanak. A' földek minéműsége 6 osztályokban vétettessék fel: 1) könnyen szántható sík földekre; 2) szánthatók ugyan de dombosok; 3) erdős- és tserjesek; 4) lapályos- és mőtársosok; 5) homokos- és követsesek; 6) sziklások. A' legelők kihalásakor, mennyiségéhez keppest, egy egy egész jobbágy terekre mint legtöbb (maximum) 1200 □ ölivel számítva 16, mint

legkisebb (minimum) 4 hóld határozottatott. A' hol tehát a' szokás és gazdálkodás tekintetéből, vagy mivel a' jobbágyok különösen a' marha tenyésztéssel foglalatzkodnak, kiterjedtebb legelők kívántatnak, és legelő felesleges van, ott a' minéműséghez keppest egy egy egész jobbágy-telek után az 1-ső és 2-dik osztályból 8, a' 3-dik és 4-dik osztályból 12, az 5-dik és 6 dik osztályból 16 hóld — az olly tájékokon pedig hola' gazdálkodás módja elevenebb, de a' földtér szűkebb lévén, a' legelő tsupán elegendő: az első esetben 4, a' másodikban 6, 's a' harmadikban 8 hóld fog kihalatni; kivéven Tsanád, Tsongrád, és Bekés Vármegeyeket, mellyek gazdag földjeik tekintetéből 22 hóldat kívántak adattatni. A' 9 és 10-dikén tartott 82-dik és 83 dik Ülésekben, ezen §-ban némelly szerkeztetésbeli változtatások mellett, folytatólag meghatározottatott: hogy a' Lelki pásztorokat, egy egész jobbágy telek után, az Oskola-mestereket és Jegyzőket külön külön, egy fél jobbágytelek után eső Legelő illeti, kivéven, ha hogy ajándékképpen többnek lennének birtokában, mint mennyi egy jobbágy telekre esik, ez esetben a' legelő kiosztása az] ajándékhoz fogván mérsékeltetni. Ott hol keves a' legelő vagy éppen semmi sínst, vagy azok kihalása végre nem hajtathatik, az eddigi szokás megtartatik, vagy Urasággal kötendő szabad egyezés engedtetik. Temes, Torontál és Krassó, ezentül is a' banáti úrbér szerinti állapotjokban maradnak. 8 Zsellérek egy egész jobbágy telek után eső legelő illet. A' 12-diken tartott 84-dik Ülésben a' III-dik tzikkely 4-dik §, a' vétetödvén fel, az szavak többségével az Országos szerkeztetés szerént fogadtatott el; mi szerént, hol az az előtti szokás úgy hozná magával, az Uradalmi erdőkben lé-

vő száraz és ledült fák — ha hogy pedig ezek nem volnának, az Uraság részire levágott fák ágai, 's letsonkázott erdők tüzi szükségre szolgálendő törsokei, a' jobbhagyóké.

Tek. Mar maros Vármegyének f. e. Jul. 25 dikén választott új Tisztikara: Alispányok Boronkay Miklós, Mánn László. Főjegyző Várady Ádám; Aljegy: Takács Albert és Nánásy Lajos. Házi Főadószedő Möricz Péter; Hadi Szaploneczay János. Aladószedők: Asztalos Péter, Jura György, Horváth Pál. Főügvedek: Tóth János és Kovásy Ilyés; Alügyv. Kürthy Antal; Csiszár Mihály. Számvevő Tar Gáspár. Levéltárnok Bogdán Mózes. Fizetési Táblabírák: Asztalos Pál, Jurka Pál, Selevér István és Paszákász Rajetán. Felső-járásban FőSz.biró Szaploneczay Zsigmond; Al Sz.birák: Mihályi Gábor, Onyicza Tódor. Esküdtek: Suska Alajos, Dunka János, Mánn Péter. Biztos Petrovay Gergely. — Kaszói-járásban Fő-Sz.biró Vlád György; Al-Sz.biró Jurka János. Esküdtek Cziplé János, Reviczky János. Biztos; Godzsa Pákonyi János. — Szigeti-járásban: Fő Sz.biró Várady Antal; Al-Sz.birák: Kovási Mihály, Komáromy János. Esküdtek: Kovásy Károly, Réti Ferentz, Szalkay Mihály, Várady Sámuel. Biztos Mik Simon. — Alsó-járásban Fő-Sz.biró Pogány Károly; Al-Sz.birák Márkocsány Ferentz, Darvay Péter. Esküdtek: Chernel György, Tomka Sámuel, Selevár Pál, Dobsa Menyhért. Mezei biztos Tóth Jó'sef. — Verkovinai járásban Fő-Sz.biró Hatfaludy Mihály; Al-Sz.biró Darvay Bálint. Esküdtek Dánn Péter, Szilágyi György. Mezei biztos Jody György. — A' Nagylékkü Gróf 's Főispány Ó Nagysága, (Vay Ábrahám) azon kívül, hogy a' Megyében tartott mulatási ideje alatt bőveges adakozásit éreztette több szűkölködőkkel, a' Megye házának bővítésé-

re is nagy summa pénzt méltóztatott ajándékozni. M. G.

Székely Udvarhelyről Augustus 1-jén. — Ma vala szerentsékt Nemes Székely Anya Udvarhely Székünknek köz kedvességű Új Fő Király Birói Helytartóját Tinkovai Mlgs Matskási Lajos Urat Sz. Udvarhelyre Nemes Székünk Köz Udvar házához a' legjelesebb innepélyes Szerartással Sz. Keresztúrról felkésérni, és a' legszívesebb örömkilatással elfogadni — Már a' nap felderültével Székünk Tisztviselői, Nemessei, 's Lovagjai vetélkedő serénységgel siettek különböző állás pontokon öszve seregleni, 's mentől számosabb öszve csoportozásokkal az ohajtott örömnapnak derült fényét fellyebbre emelni, melly Gyülekezettnek egy része Al Király Biró Mlgs Sebesi István Úr vezérlete alatt Sz. Keresztúron a' Mlgs Helytartó Ur fényes Udvari lakházánál megjelenvén a' Szeretet ösztönéből származott Tisztelet, és legtisztább öröm érzéseit kijelentvén, a' Mlgs Fő Király Birói Helytartó Urnak el indulásával díszes rendel kezdette tizenhét Szekerekből, 's számos Lovagokból álló kísérését egészen az Agyagfalvi határon ohajtva varakozott más seregig, a' hol Királyi Tárnok Mlgs Ugron Gáspár Ur Lelkes Szónokságával öszinte nemzeti keblü érzetek fejtegetésével szerentséltette a' Mlgs Helytartó Urnak a' Fiú Székből az Anya Székbe való belépését, mellyet a' Mlgs Fő Király Birói Helytartó Ur hasonló érzéssel, és jeles bezzéddel fogadván, az előbb tizenhét, de már most negyvenre szaporodott Szekereknek, 's még számosabb lovagok kísérésének tovább folytatásával Bögözön fellyül lévő Bonta nevű helyen viszont varakozásba völt Sz. Udvarhely városi Polgárság 's igen feles számú lovagok serege 's nemes Székünk zászlójának elől hozatalával mind a' kísé-
 re is nagy summa pénzt méltóztatott ajándékozni. M. G.

sereg sokasága, mind a' késérés rendszerének fényre annyira nevededett, hogy midőn Sz. Udvarhely Városába győzedelmi kapuval, zöld ágak sorai között, a' mozsarak számos durrogásaival, a' Polgárság egy részének katonai rendszerrel való lövöldözésével, és mu'sikák hangjával elfogadtatott, méltán meg valhatjuk, hogy illy öröm inepélyesszertartást mostanig Udvarhely városa nem látott; — holott is a' Mlgs Fő Király Birói Helytartó Úr a' Nemes Szék Közönséges Udvari Házának Törvény Ületi szobájában fel kísértetvén, 's ottan az ezen Fő Király Birói Helytartóságot elhatározott Felsőbb Rendelés felolvasása után a' Mlgs Helytartó Úr Elölülői Székét elfoglalván, jeles és ékes beszéddel a' Flgs Fejedelem, a' Haza és Nemzet hasznára tzelző intézetek tökéletesítések, 's a' Törvények védelme aránti közbirodalmú munkások fogyhatatlan igyekezetére felszólította a' Tiszti Kart; ajánlván a' Szószólói Karnak is maga köréhez kaptolt hitelt köteleltségeinek hív tellyesítettét, és a' Városi nemes Tanátsnak is a' közjóra vezető Tárgyak elrendelésébe való szerény egyet értest, — mellyet harsogó eljen kiáltás követvén Al Király Biró Mlgs Cserey Elek, 's utánna Al Jegyző Tkts Szombatfalvi Jó'sef Urak válogatott kitételű Szónoksággal fogadák el, és fejtegeték azon örömet, melly a' tellyes Anya Székre el vagyon áradva a' Mlgs Helytartó Úrnak Elölülői székébe való béülésével; — mellyet az adózó nemes Székelly Rendnek a' Mlgs Helytartó Úrnak Elölülősége öröm érzése aránti írásban beadott kinyilatkoztatásainak felolvasása, 's többszörözött hangos eljen kiáltás, és egy

gazdag ebéd fejeze bé, hol a' Mlgs Fő Király Birói Helytartó Úrnak kívánt szerentsés életért a' mozsarak durrogásai közt több poharak ürítettek ki, mindnyájan a' jelenlévőknek kinézéséi a' valódi meglegedést, 's legtisztább örömet tolmátsolván.

Selmezbányáról. F. e. Jul. 14 dikén hunyt el élete 91-dik évében nagy Tiszt. Tudós Si may Kristof Ájtat. Iskol. rendbeli Szerzetes, házi Aligazgató, 's Szerz. Társai legőregbika (Decanus Provinciae) ki 1742 született Komáromban. 1765-től az Ájt. Iskol. Szerzetes tagja különféle helyeken gymnasiumi osztályokat tanított: azután 1778—1792-ig nemzeti Iskolát, és rajzolat Kassán; végre felsőbb rendelések szerint 1792—1830-ig a' rajz, és építési tudományt Körmöcz-Bányán tanítá közmelegedéssel: ennek jeléül a' közhasznú munkában öszült, arany érdem-pénz jutalmat nyere most is uralkodó kegyes Fejedelmünktől. A' honi nyelvnek szentelé főkép hivatalos foglalatosságaitól szabad óráit. Igy készültének hat vigjátékai, a) Mesterséges ravaszág Pesten. 1773. 8. b) Igazházi, egy kegyes jó atya. Budán 1790. 8. c) Gyapai Marton, feleség feltő gyáva lélek Budán 1793. 8. d) Zsugori. e) Házi orvosság. f) A' váratlan vendég. Ezen felül egy végtagokra szedetett szótár, melly a magyar nyelvben előforduló szavakat deákul kifejezve az A, B, C-nek szokott rendi szerént előadja. 2 rész 4. Budán 1809. — Ezekhez járul egy nagy szótár kéziratban, melly N betűig magyar, deák, német nyelven tisztán leírva, a' többi betűk kidolgozva zsalskókban készen vagynak, és egy nagy lelkű Mecénást várnak. Aldás hamvaira!

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)